

Sygn. akt VI K 136/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka-Sroka

Protokolant Izabela Malinowska

po rozpoznaniu w dniach 21.09.,26.10.2017r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

B. J. - s. S. i M. z domu K., ur. (...) w U., zam. (...) /2, obywatelstwa polskiego, karanego, pesel (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 lipca 2017r. w miejscowości S., gm. U., pow. (...), woj. (...) kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, po drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości-1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w U. - sygn. akt. VI K 51/15 za przestępstwo z art. 178a §1 kk

tj. o czyn z art. 178a §1 kk w zw. z art. 178a §4 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego B. J. za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a §1 kk w zw. z art. 178a §4 kk i za to na podstawie art. 178a §4 kk

s k a z u j e

go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego B. J. **środek karny** w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,

III. na podstawie art. 63 §4 kk na poczet orzeczonego środka karnego **zalicza** oskarżonemu B. J. okres zatrzymania prawo jazdy od dnia 2 lipca 2017r.,

IV. na podstawie art. 43a §2 kk **orzeka** wobec oskarżonego B. J. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

V. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 150,56 (sto pięćdziesiąt, 56/100) złotych i zwalnia od uiszczenia opłaty sądowej.

Sygn. akt. VI K 136/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 października 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 1 lipca 2017r. D. O. (1) udał się samochodem marki A. (...) nr rej. (...) razem z K. Z. do miejscowości D.. Były to godziny wieczorne , gdy w D. zabrali ze sobą O. S. i udali się w kierunku U.. Jadąc w kierunku tej miejscowości D. O. (1) zauważył jadący z naprzeciwka pojazd, który jechał całą szerokością jezdni na długich światłach. Widząc to D. O. (1) zatrzymał się na poboczu drogi. Pomimo tego jadący z naprzeciwka samochód zahaczył o stojące na poboczu (...) A4. Przerysował przedni zderzak, nadkole oraz uszkodził lusterko w tym pojeździe. Kierowca tego samochodu nie zatrzymał się. Wtedy to D. O. (2) zawrócił i pojechał za tym samochodem, chciał go dogonić, jednak ten pojazd jechał coraz szybciej tak jakby uciekał. W tym czasie D. O. (3) zadzwonił do Komendy Policji w U. i poinformował o zaistniałej sytuacji. Następnie zauważył, iż samochód ten skręcił w miejscowości S. za świetlicę, po czym wyłączył światła drogowe. D. O. (2) pojechał za tym pojazdem. Usłyszał, iż jadący bez świateł pojazd w coś wjechał. D. O. (2), który cały czas jechał za tym pojazdem zatrzymał się niedaleko za nim. Po czym powiedział do O. S. , żeby ponownie zadzwoniła na policję i podała policjantom, gdzie dokładnie się znajdują. Gdy następnie wysiał z auta zauważył, że pojazd jadący przed nim wjechał w znajdującą się tam na placu zabaw karuzelę. Z pojazdu tego wysiadła tylko jedna osoba. Był to mężczyzna, po którym widać było, że był nietrzeźwy. Zataczał się i miał bełkotliwą mowę. Następnie mężczyzna ten podszedł do samochodu, w którym siedziały O. S. i K. Z.. D. O. (2) stał na zewnątrz auta. Mężczyzna powiedział do D. O. (2) żeby przyjechał jutro to się dogadają, że zapłaci mu za uszkodzone auto. Wtedy D. O. (2) powiedział do tego mężczyzny, że już zadzwonił na policję, żeby poczekał na jej przyjazd. Gdy mężczyzna to usłyszał podszedł do swojego samochodu, marki A. (...) i próbował nim wycofać. Widząc to D. O. (2) otworzył drzwi tego pojazdu od strony kierowcy i wyciągnął kluczyki ze stacyjki. W między czasie z samochodu marki A. (...) wysiadły O. S. i K. Z.. O. S. rozpoznała kierowcę samochodu marki A. (...) i powiedziała do D. O. (2), że jest to mieszkaniec S. B. J.. Na miejsce to przyszedł również sąsiad B. J. mąż A. S. (1) z synami. Po chwili jednak wszyscy widząc, że nic nikomu się nie stało odeszli stamtąd. B. J. nie chciał zaczekać na przyjazd policji i oddalił się z tego miejsca. A. S. (1) stała w tym czasie koło domu, widziała jak B. J. wszedł do swojego mieszkania. Rodziny te mieszkają w domu tzw. bliźniaku i wejścia do ich mieszkań znajdują się po tej samej stronie domu. Po niedługim czasie na miejsce przybył patrol policji z KPP U.. Policjanci zapukali do drzwi B. J.. Po chwili B. J. im otworzył. Wyprowadzili go na zewnątrz. Wtedy to zapytali się D. O. (1) oraz pozostałe dwie pasażerki samochodu czy to jest ten mężczyzna, który jadąc samochodem doprowadził do kolizji z ich pojazdem. Wszyscy oni rozpoznali tego mężczyznę i potwierdzili, że to on. Policjanci poddali B. J. badaniu na stan trzeźwości. Pierwsze badanie przeprowadzone na urządzeniu A.-sensor o godzinie 22:26 dało wynik 1,11 mg/l. Drugie badanie przeprowadzone o godzinie 22:40 dało wynik 1,10 mg/l. Trzecie badanie z godziny 22:58 dało wynik 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie D. O. (2) oddał policjantom kluczyki od auta, które zabrał temu mężczyźnie. B. J. został zatrzymany i doprowadzony do KPP U.. Za pokwitowaniem zatrzymano jego prawo jazdy oraz dowód rejestracyjny z uwagi na pokolizyjne uszkodzenia jego pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego Alko -sensora (...) (k-2) oraz na podstawie zeznań świadków A. S. (1) (k- 51a), D. O. (1) (k- 5), K. Z. (k- 52a,53) i O. S. (k- 53).

Oskarżony B. J. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. W swoich wyjaśnieniach podał, że tego nie zrobił bo był wtedy w łóżku i nie mógł tego zrobić. Wyjaśnił, że może ktoś podał się za niego, gdyż on tego nie zrobił bo spał. (wyjaśnienia oskarżonego k- 56a)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Przeczą im zebrane w sprawie dowodowy, w szczególności zeznania świadków D. O. (1), O. S., K. Z. oraz A. S. (1).

Świadkowie D. O. (1), O. S. i K. Z. to osoby, które po kolizji z pojazdem oskarżonego jechały za jego samochodem i następnie wszyscy ci świadkowie widzieli, że oskarżony wysiał ze swojego auta za świetlicą w S.. Świadek O. S. zeznała, iż mieszka w sąsiedniej miejscowości toteż rozpoznała oskarżonego i powiedziała do D. O. (2) i K. Z., że nazywa się B. J.. Również świadek A. S. (1) zeznała, iż przebywała wtedy na grillu razem z mężem i synami, że słyszała jak drogą jechały dwa pojazdy po czym skręciły za pobliską świetlicę. Zeznała, iż jej mąż z synami poszli zobaczyć co się tam stało, że nawet nie była z tego zadowolona ponieważ jej mąż był wtedy nietrzeźwy. Świadek zeznała, iż słyszała dobiegającą z tego miejsca rozmowę po czym zboczyła jak jej sąsiad B. J. wszedł do swojego mieszkania. Zeznała, iż widziała, że był nietrzeźwy gdyż nawet jej nie zauważył, chociaż stała przy bramce około 2 metrów od niego. Zeznała, iż następnie

przyjechała policja i słyszała jak policjanci zapytali tych młodych ludzi z tego drugiego auta czy to jest ten mężczyzna na co oni odpowiedzieli, że ten. (zeznania świadków A. S. k- 51a,52, D. O. (1) k- 5, K. Z. k- 52a,53, O. S. k- 53).

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom powyżej powołanych świadków. D. O. (1), K. Z. i O. S. to obce wobec oskarżonego osoby, które były świadkami tego jak oskarżony najechał na nich swoim samochodem, nie miały podstaw do tego, aby zeznawać nieprawdę na temat tego zdarzenia i bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Również świadek A. S. (1) nie miała powodu, aby zeznawać nieprawdę w tej sprawie. Zeznania ww. świadków wzajemnie ze sobą korelują i nie zawierają sprzeczności, które dyskredytowałyby ich moc dowodową.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego B. J. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 178a § 4 kk i na podstawie art. 178a § 4 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

Równocześnie na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawo jazdy od dnia 2 lipca 2017r.

Na podstawie art. 43a §2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5.000,00 złotych .

Sąd uznał iż kara, wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego się dopuścił, jak również spełni wobec niego cele wychowawcze, a przede wszystkim powstrzyma od popełniania podobnych czynów na przyszłość.

Oskarżony B. J. jest sprawcą niepoprawnym bowiem był już skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk wyrokiem tut. sądu z dnia 8 maja 2015r. sygn. akt. VI K 51/15, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat próby oraz orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. (odpis wyroku k- 37)

Sąd wymierzył oskarżonemu B. J. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 69 § 1 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Oskarżony B. J. był już skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem. Jak również w ocenie sądu brak było podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary grzywny lub kary ograniczenia wolności z uwagi na charakter czynu, którego się dopuścił. Swoim postępowaniem oskarżony spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości doprowadził do kolizji z innym pojazdem, zbiegł z miejsca zdarzenia, a następnie gdy został zatrzymany przez kierującego uszkodzonym autem, oddali się do swojego miejsca zamieszkania. Taką postawę oskarżonego należy potraktować jako chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej za zaistniały czyn.

Jako okoliczność obciążającą przy wymierzaniu kary Sąd przyjął to, że oskarżony był już karany (karta karna k-16).

Orzeczenie o kosztach sądowych i opłacie oparto na powołanych w pkt. V wyroku przepisach prawa.

Zarządzenie 03.11.2017r.

Odpis wyroku z uzasadnieniem przesłać:

- oskarżonemu z pouczeniem o apelacji ,
- Prokuraturze Rejonowej w Lesku.